

ואש מתקחת ונגעה לו סכיב, והוא שראה יתנקל עליו השלום, שאמר וארא והנה רום טערה באה מן הצפון, זה קו מהו, קלפה ירקה של אגוז, קו ירק, ענן גדור קליפה תנינא חורא דאגוזא, ודא בהgo, ואש מתלקחת קליפה תליתאה דאגוזא ודא חשך, ונגעה לו סכיב, קלפה שלישית של האגוז, וזה חשך. ונגעה לו סכיב, זו קלפה רביעית של האגוז, שהיא נאהזה במתה, ומתחכם בעין החشمل, זה מה האגוז, וזהiahdonah".

ובני, עד שקלפות האגוז הלו נערבים ונשברים בתקיעה ושברים ותרועה, שבhem שברים - שבר תשבר מacobothhem, שהם קלפת האגוז, ובתרועה - פרעם בשבט ברזל, ובתקיעה והוקע אוטם לויי, דאלין גרמו (בראשית לב יט) דותקע בף ירך יעקב בגיד הנשה,iae צדיק, ואתפרש מינה שכינטא, וראייה בגולותא, ואתפרק באתרה קליפה דערלה דאפריד בין צדיק ושכינטא, על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה, עד שנגעברת הקלפה הזו ממש.

ובני, כל זמן שהקלפות הלו לא עוברים מן מקשת, לא מהיה מקשת בגוניה מאירים, וסימן זה יהיה בירך - עד שתראה קשת בגוניה מאירים, אל חצפה לוגלי הפשית, ומיד שתראה מאירה בונונים מאירים, מיד וראיתיה לזכור ברית עולם, ומיד מתגלה אותו שנאמר בו זה לך אותן כי אני שלחתייך,Likim בו פימי צאתך הארץ מארם מארם אראננו נפלאות, באוטו זמן מתגלה מ"ה ש"קיה ה"ויא ש"קיה.

הרי אלו יוצאים, אחרים דופקים בפתח ואומרים אדיי

סכיב, ודא איהו דחزا יחזקאל עליו השלום, דאמר נארא והנעה רוח סערה באה מן הצפון, דא קו תהו קליפה ירוזא דאגוזא קו ירוזק, ענן גדור קליפה תנינא חורא דאגוזא, ודא בהgo, ואש מתלקחת קליפה תליתאה דאגוזא ודא חשך, ונגעה לו סכיב דא קליפה רביעאה דאגוזא, דאייה אתחדא במוּחא, ומתחכם בעין החشمل דא מוחא דאגוזא, ודאiahdonah".

וברי עד דאלין קליפין דאגוזא מתעברין ומתקברין, בתקיעה ישברים ותרועה, דבhone שברים (שמות כג כד) שבר תשבר מאבותיהם, דאיןון קליפין דאגוזא, ובתרועה (תהלים ב ט) פרעם בשבט ברזל, ובתקיעה והוקע אוטם לויי, דאלין גרמו (בראשית לב יט) דותקע בף ירך יעקב בגיד הנשה,iae צדיק, ואתפרש מינה שכינטא, וראייה בגולותא, ואתפרק באתרה קליפה דערלה דאפריד בין צדיק ושכינטא, על כן לא (דף לו ע"ב) יאכלו בני ישראל את גיד הנשה שם לב לו, עד דאתעברת היא קליפה מטפמן.

וברי כל זמנה דאלין קליפין לא מתעברין מקשת, לא יהא קשת בגוננו נהיין, וסימנא דא יהא בירך, עד דתחזי קשתא בגוננו נהייר בגונין נהיין, מיד וראייתיה לזכור ברית עולם (שם ט טו), מיד אתגלייא ההוא דאתמר ביה (שמות ג יב) זה לך אותן כי אני שלחתייך, לקיימא ביה פימי צאתך הארץ מארם אראננו נפלאות (מיכה ז טו), בההוא זמנא אתגלייא מ"ה ש"קיה ה"ויא ש"קיה. דא אלין נפקין, אחרני דפקין לפתח,

שפטים תפתח, והם בעלי הקומה, מצד האם העולינה נקראת השכינה בطن, זהו שפטות מבטן מי יצא הקרח, בעין הקרח הנורא. הגוף שלה העמוד האמצע, הבטן שעליו נאמר בטנק ערמת חטים.

שරך אגן הספר אל יחס הרמז וגומר, שרך זה ציון, שהוא טבור העולם, הנקדחה שפנעה השפט העולם לארכעה אגדים, שהם מזרח ומערב צפון ודרום, וכונגדם ראש למזרח, גוף למערב, רזועות לדרום, רגלים לאפון, אותן ברית נקודה באמצע, כמו שהטבור, אגן הספר, זו נקודה של הלבנה כמו זה: כי היא ראשית נקודה באות ב, בת قول היא ודאי, הפלל של נקודות האותיות.

והיא פתיחה לפלי צדיקים וחסידים וחכמים בעלי התורה, ופתיחה לנביאים ולشמרי הברית, וכל אותן שתליים בספירות, שהם שמם של הקדושים ברוך הוא, והוא סתומה מצד אחר לפלי הרשעים, שבזמן שפאים להסתפל בה, מחזרה פנים לאחר מהם, כמו זה:

ומשם שיעקב שדיוקנו קוק בלבנה שם, נאמר בו לא הבית און ביעקב ולא ראה عمل בישראל, יי' אלהינו בישראל ותרועת מלך בו, ועל אינון דערעא דיעקב ותרועת מלך בו, ועל אותן ישראלי של יעקב נאמר וישפן ישראלי בטח ברד עין יעקב. נאמר אכן בבד, ונאמר שם במקום אחר יהוה בבד ינחנו ואין עמו אל נבר, זה יהיה בימי מלך המשיח שלא תריה פסלה בישראל, אלא יהוה בבד ינחנו, וממי הפסלה? אלו הגרים, ומשם כך פרושה בעלי המשנה שאין מקבלים גרים לימות המשיח.

ואמרין אדני שפטים תפוח, ואינון מאירי Dekoma, מטרא דאימא עלאה אתקריאת שכינטא בطن, הדא הוा דכתיב (איוב לח כט) מבטן מי יצא הקרח, (יחזקאל א כב) בעין הקרח הנורא, גוף דילה עמודא דאמצעיתא, בطن עליה אפרמר (שיר ז ג) בטנק ערמת חטים.

שරך אגן הספר אל ייחסר הרמז וגומר (שם), שירך דא ציון, דאייה טבור עלמא, נקודה דמייה הושתת העולם, לאربع טרין דאיינו מזרח ומערב צפון ודרום, ולקבליהו, רישא לזרח, גופא למערב, דרוועין לדרום, רגליין לצפון, אותן ברית נקודה באמצעתה, בגונא דטבור, אגן הספר, דא נקודה דסירה, בגונא דא כ, והיא ראשית נקודה באת ב, בת قول איה וداعי, כללא דנקודין ואותון.

וайה פתיחה כלפי צדיקיא וחסידיא וחייביא מאירי דאוריתא, ופתיחה לגבי נבייא, ולגביה נטריא דקודשא בתיה, וכל אינון דתלין בספירן, דאיינו שמא קדישא דקודשא בריך הוא, וายה סתימה מטרא אחרא כלפי רשייעיא, דבזמנא דאתין לאסתכלא בה, חזרת אנפין לאחורא מניהם, בגונא דא כ. ובגין דיעקב דאייה דיוקניה חקוקה בסירה תפין, אפרמר ביה (במדבר כג כב) לא הבית און ביעקב ולא ראה عمل בישראל, יי' אלהינו עמו ותרועת מלך בו, ועל אינון דערעא דיעקב אפרמר (דברים לג כז) ויישפן ישראל בטח בבד עין יעקב, אפרמר דכא בבד, ואפרמר התם באחר אחרא (שם לב יב) יי' בבד ינחנו ואין עמו אל נבר, דא יהא ביוםיו דמלכא משיחא, דלא יהא פסלה בישראל, אלא יי' בבד ינחנו, וממן פסלה. אינון גרים, ובגין דא אוקמיה מאירי מתניתין, דאיין מקבלים גרים לימות המשיח.